

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 92

Číslo: 45

4. listopadu 2012

Cena: 8 Kč

PRAVOSLAVNÍ PŘIPOMNĚLI V EMAUZÍCH KNÍŽETE ROSTISLAVA

Uplynulo již 1150 let od chvíle, kdy do Konstantinopole připutovalo poselstvo velkomoravského knížete Rostislava, aby předalo žádost o vyslání učitelů byzantskému císaři Michalu III. Jak víme z dějin, žádosti bylo vyhověno a následným působením věrozvěstů Cyrila a Metoděje se v naší zemi šířila zvěst evangelia ve slovanském jazyce.

Kníže Rostislav je dodnes chován v hluboké úctě Pravoslavnou církví, která se rozhodla uctít jeho památku vyhlášením roku 2012 rokem sv. Rostislava. Toto období se nyní chýlí ke konci a jeho symbolickým a také velmi odborně pojatým zakončením byla konference, konaná 18. října v pražském opatství v Emmauzích zvaném také Na Slovanech, tedy v místě, kde Karel IV. založil slovanské centrum. Pozvání přijala řada osobností duchovního a kulturního života, za naši církev i jako představitel ekumeny br. patriarcha Tomáš Butta.

Konference shrnula formou přednášek a rozhovorů význam panovníka, především pak „sémantické“ dědictví a dosah velkomoravské mise pro naše země i celou Evropu a ukázala pohled Pravoslavné církve na tuto problematiku.

Osobnost knížete Rostislava představil arcibiskup pražský a metropolita Pravoslavné církve v českých zemích a na Slovensku vladyka Kryštof. Připomněl, že sv. Rostislav byl kanonizován 29. října 1994 v Prešově a zasadil tento čin do obecnějšího kontextu svatořečení, jak je chápe pravoslavná tradice. Zmínil úlohu martyrologií, životopisů mučedníků, v nichž se lid seznamoval s jejich obětí; církev je zařadila do bohoslužebného řádu, sta-

novila jejich svátky, sestavovala oslavné hymny, v chrámech uchovávala jejich ostatky. Jako zvláštní „kategorie“ světců pak vnímá svaté panovníky, kteří se podřídili Boží vůli a umožnili církvi konat apoštolské a misijní dílo. Kromě císařovny Heleny a císaře Konstantina (vydal Milánský edikt zastávající krvavé pronásledování křesťanů) k nim řadí i velkomoravského knížete Rostislava, jenž rozpoznal, že pro blaho obyvatel nestačí jen upevňovat politickou a vojenskou moc a budovat chrámy, kde se lidé modlí cizími jazyky, ale že je nutné lid srozumitelně vyučovat křesťanskému Božímu zákonu. Jak přednášející uvedl, Rostislavovu svatost dokresluje mučednická smrt, kterou mu připravila zrada synovce knížete Svatopluka.

Nad duchovním rozměrem knížete Rostislava a jeho významem pro cyrilometodějskou misii se zamyslel Pavel Milko. Připomněl, že cyrilometodějské bádání se rozvinulo teprve po zániku habsburské monarchie, kdy nové nástupnické státy hledaly své kořeny. Toto bádání přerušila válka; následná komunistická éra pak udala nový směr – politické akcenty. Přednášející jako základní rys misie napopak vyzdvihl kulturní a duchovní přesah, moudrost a vzdělanost (zejména v osobě patriarchy Fotia, jenž misionáře vyslal) a také skutečnost, že tato misie se snažila oslovit každého, nabízela možnost spásy. Slovy císařova listu: „Tak jsme ti poslali toho, jemuž Bůh dal zjevení, muže ctihodného, zbožného a velmi učeného a filosofa. Přijmi dar větší a uctyhodnější, než všechno zlato, stříbro a
Dokončení na str. 3

Z prohlídky emauzského kláštera

O ŽIŽKOVI V LIBERECKÝCH KASÁRNÁCH

Po zdařilém setkání u Sudoměře, kde jsme si připomněli 588. výročí úmrtí Jana Žižky z Trocnova, následovala vzpomínka na husitského vojevůdce v libereckých kasárnách, které nesou Žižkovo jméno. Již čtvrté setkání v krásném městě pod Ještědem proběhlo v pátek 12. října v malém prostoru kaple kasáren. Programem provázal bratr Stanislav Kubín, jemuž patří velký dík, stejně jako veliteli po-

sádky AČR plk. gšt ing. Radku Černému, který akci zaštitil, všem organizátorům a autorům příspěvků a rovněž souboru Kvintus, který obohatil několika velmi kvalitními hudebními vstupy.

A jaké příspěvky zde letos zazněly? Jako host vystoupila PhDr. Zlata Fořtová s malou vzpomínkou na svého otce působícího v armádě a úvahou o významu a tradici československých legií. Olga Nytrová, kterou dobře známe z pražského – karlínského klubu Dialog na cestě, jenž vede, připomněla, jak významný český historik Josef Pekař nahlížel na Žižkův odkaz a české dějiny a vliv jejich studia na současnost, a jak tento pohled reflektuje odborný výklad Kamila Krofky v knize „Žižka a husitská revoluce“. Také královéhradecký biskup Štěpán Klásek se pozastavil nad hodnocením Žižkova odkazu Josefem Pekařem, který, ač katolík, věnoval této postavě své nejrozsáhlejší dílo. Ve vojevůdci viděl především nezištného Božího bojovníka, horlícího pro pravdu: „V Žižkovi a jeho bratrstvu Božích bojovníků daly nám dějiny zjev svého druhu jediný: obraz vzepjetí nábožensky vzrušené chvíle k samému nebi... teprve v představě Žižky vedoucího boj Boží najdeme žádoucí porozumění pro revoluční dílo jeho a s ním východisko a správnější měřítko pro hodnocení skutků jeho.“

Neobyčejně zajímavé sondy do zahraniční literatury o Žižkovi, a to jak odborné tak beletristické, nabídl PhDr. Milan Svoboda. Dozvěděli jsme se, že německá historická literatura poznala

Žižku díky starším latinským a německým pracím, zejména zásluhou německého vydání kroniky Václava Hájka z Libočan; vycházeli z ní beletristé 18. a 19. století v tématech věnovaných historii a také básníci. Jako nekompromisního a strašlivého mstitele Husovy smrti, neústupného a radikálního člověka, republikána, demokrata, jenž nesnese cizí despotismus, líčil ve svém eposu Žižku například Němec Alfred Meissner; jiný autor Karel Herloš proslul poněkud „romantickým“ pojetím hrdiny. Jeho román ocenil T. G. Masaryk jako jedno z děl, které v 19. století povzbuzovalo národní citění a vědomí.

Mohli bychom se domnívat, že ve Francii se vzhledem ke vzdálenosti o Žižkovi příliš nevědělo, ale M. Svoboda ukázal, že opak je pravdou: povědomí o něm je doloženo již v 16. století. Autor „Dějin náboženských převratů evropských“ chápal Žižku jako prvního vůdce světa (neboť nebyl nikdy poražen), vojevůdce, jenž neusiluje o zkázu, ale prospěšnou válkou práci, která vede k míru. Jeho Žižka byl „vynalézavý a šlechtitný jako voják, nezištný a nepodplatitelný jako politik, rozhodný a přísný, ale umírněný, když bylo potřeba“. Objevila se i myšlenka, že kdyby Žižka předčasně nezemřel, možná by se usmířil s císařem Zikmundem.

Zajímavý portrét Žižky nalézáme u benediktýnského pátera v díle „Umění stanoviti data“, jenž srovnává vojevůdce s císařem Claudiem Civillem; oceňuje u něj rozhodnost v soudech,
Dokončení na str. 3

Slova tesaná do úhelného kamene

V listopadu si připomeneme 94. výročí ukončení velké - První světové války a Den veteránů. Mimo jiné oslavíme toto uzavření míru bohoslužbou 11. listopadu v 17 hodin v chrámu sv. Mikuláše v Praze.

Mír – jak jednoduše se nám s tímto slovem zachází, jak lehce se sklouňuje, když máme to veliké štěstí v něm žít. Už nejsou s námi ti, kteří ta strašná čtyři léta a jejich následky prožili a přežili a právě tady by měla nastoupit paměť Národa.

Další generace snad, možná ve škole zaregistrují, že byla od do... možná. Právě naše církve si však vzala za své tuto hrůznou národní zkušenost každoročně připomínat a nenechat ji zapadnout, zapomenout.

Ostatně, právě Církev československá husitská má k tomuto dějinnému období vztahnost i tím, že konec války, a tedy rozpad Ra-

kousko-uherské monarchie, uspišil vznik naší církve.

Jen okrajově se dnes připomínají zakládající osobnosti Církve československé. O těch statečných lidech, kteří obětovali svůj život rodinný a civilní vyššímu poslání duchovnímu, zvěstování a svědčení o Boží jsočnosti, pamatujeme si snad jen fakta – že byl Karel Farský, že studoval a promlouval... Co ale doopravdy známe z jeho myšlenek? Co jsme slyšeli nebo četli z jeho úvah, kázání a postyl? Dr. Karel Farský – úhelný kámen při vzniku naší církve, nám svou píli zanechal mnoho písemností, které bychom si měli stále znova připomínat. V nich bychom mohli nalézat sílu, pochopení a správné směřování pro naši církevní současnost.

Pojďme žasnout nad jasozřivostí myšlenek psaných před téměř sty lety. Jak moudře bylo tehdy srov-

náno to podstatné, co my, v potu tváře, sto let poté teprve pomalu objevujeme, domýšlíme, místo abychom se chopili stavby již započaté pevnými základy a od nich budovali dále, k oknům a dveřím.

Pojďme si chvíli číst slova úhelného kamene.

Z KNIHY

„SBORNÍK DRA KARLA FARSKÉHO“
USPOŘÁDAL F. POKORNÝ,
VYDÁNO V PRAZE V R. 1928:

Cítujeme z proslovu dra Karla Farského při bohoslužbách v Neustupově 26. června 1921:

Výtýká se nám, že československá církev zbytečně prý rozvířila hladinu českého života. Pravím však, že takové náboženské hnutí není jen u nás, v Čechách: náboženské myšlenky a touha po duchovním obrodě chvěje lidskými srdci všech lidí

Dokončení na str. 3

Mezi hnojem a příkopem

Cesty Páně jsou nevyzpytatelné. A je vcelku jedno, jestli se člověk vzpíná proti osudu, reptá a odmlouvá, a nebo se snaží poslouchat a přijímat Boží vůli, jak to jen jde, pokorně. Při prvním životním postoji je dost pravděpodobné, že facek a kopanců přijde víc. Ono jich přijde přesně tolik, kolik má každý vyměřeno... To jen moje člověčí ukřivděné ego si myslí: „Copak jsem komu udělala, že je na mě život tak škaredý. Au au, já musím tak trpět a ta mrcha od vedle (někdy kamarádka, někdy sousedka, někdy kolegyně v práci) se směje a nic jí nechybí. A já se tak modlím a modlím a modlím... To je taková nespravedlnost... ach ouvej. A mrkev mi shnila a králíci pochcípali, v krámě už neměli čerstvé rohlíky a dneska přišly další složenky; jen abych platila a platila a manžel mě nechápe a synové si ze mě dělají jen legraci. Nikdo snad netrpí tak jako já.“ Zničená a ukřivděná duše člověka má pak pocit, že chodí v samém hnoji, zapáchajícím hnoji. Případně příkopem plným kopřiv a bodláků, žahavých kopřiv a bodajících bodláků. Takovému nešťastníkovi je často velmi těžké až nemožné pochopit, že se mylí. Ve svém „neštěstí, neradosti a zoufalosti“ ani nebývá schopen přijmout jiný náhled na věc, jiný postoj k životu. A přitom by se mu tak moc ulevilo, kdyby pochopil způsob žití druhým způsobem.

Občas to není zrovna k smíchu utrhaní, žít jeden obyčejný lidský život. Už to tak chodí na světě, že veškeré dění pod nebem má svůj čas. Co my lidé dokážeme Pánu Bohu vyvádět za nashvály je nevyzpytatelné jako dubnové počasí a ještě daleko zákeřnější než jarní mrazíky. No, a když se táta na svá dítka rozhněvá, a ještě ke všemu milující táta, tak se pak stane, že nějaká ta více či méně řízená facka vyletí a někdy i rovnou mezi oči. Jedináček tohle moc nepochopí, ale posloucháte-li jednoho sourozence z deseti... „au, ale já to nebyl, táto, to byl Tonda a Mirečka! Já a Zuzanka jsme u toho nebyli! Tak se mi nemotej pod rukama, Karlíku, a nebud' drzý, bác!...“

Není člověka, který by neměl nějaké své trápení. Jestli je velké nebo malé, záleží na tom, kdo a z jakého úhlu pohledu se na to dívá. Když se to povede a dokáže se nad ně povznést, pak jakoby člověk koukal na jiný svět. To už tak bývá, že mrkev ve vlnku hnije, finanční úřad posílá složenky, králík se po mokré rohlíku nadme a chcípne, manžel manželku a naopak vytočí do ruda a pubertální jakodospěláci skvělým způsobem udržují rodičům hladinu adrenalinu, aby neklesala.

Myslím, že jsem spokojená. Myslím, že si nemám nač stěžovat. Pravda, někdy je mi do pláče a smíchem se nelámu v pase... Jsou ale chvíle, kdy mohu být a jsem šťastná. Dnes je překrásné ráno. Vlaštovky si prozpěvují, vrabčáci se koupou v kaluži, vzduch voní žněmi... Manžel mě jen tak políbil a synové mi přinesli jen tak kytičku. Je mi moc hezky a voňavo a hřejivě u srdce. Je jda!, vždyť já stojím v hnoji... no jo, to už tak někdy bývá, ale dnes nesrdí a navíc hřeje.

Anna Holínská

Z kazatelského plánu

23. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU

Na myslí nám tane tvé milosrdenství, Bože, zde, uprostřed tvého chrámu. Jak tvé jméno, Bože, tak i tvoje chvála zní až do končin země.

ŽALM 48,10–11

První čtení: Deuteronomium 6,4–9

Tužby:

2. Abychom z pokladu víry svým rodinám rozdávali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom v lásce k Bohu a našim bližním prospívali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože všemohoucí, ve svém Synu nás učíš, že láska je naplněním zákona. Pomoz nám, abychom tě milovali celým srdcem, celou duší, celou myslí a celou svou silou, a pomoz nám milovat našeho bližního jako sebe samého! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 9,11–15

Evangelium: Marek 12,28b–34

Verše k obětování: Žalm 131,1–2

Verš k požeňání: Jan 14,23

Modlitba k požeňání:

Nebeský Otče, prosíme tě, dovrš v nás milost, kterou jsme přijali ve svátosti. Dej, ať se jednota, jak jsme ji zakusili u tvého stolu, uskutečňuje v našich sborech i rodinách! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 12, 34, 36, 53, 82, 175, 183, 289, 292, 300, 303, 311

MARIE ČERNEGOVÁ: V BOŽÍ ŠKOLE

4

Pokračování z minulého čísla

Jednu krásnou slunečnou neděli jsem minula sbor dvakrát! Tak se stalo, že dovnitř jsem vstoupila až po kázání. Právě když byl čten verš k obětování. Zněl takto: „Kdo se stydí za mne a za má slova v tomto zpronevěřilém a hříšném pokolení, za toho se bude stydět i Syn člověka, až přijde v slávě svého Otce se svatými anděly.“ Mk 8,38

Strnula jsem hrůzou! Bůh ví o způsobu, jakým se snažím neublížit si svojí zbožností u lidí. Čekala jsem plna strachu, že na mne spadne strop. Bála jsem se jít k večeri Páně a zbytek bohoslužby jsem proplakala. Měla jsem obavu, že jsem vše pokazila! Znovu a znovu mi přicházela stejná myšlenka: Pán Ježíš ke mně promluvil, když mi bylo nejhůře, otevřel přede mnou cestu ke spáse, naplnil mne pokojem a radostí! Směla jsem zakoušet jeho pomoc - a já? Já jsem se styděla k němu přiznat před lidmi! Určitě mne zavrhl! Je konec!!!

Celý následující týden jsem trpěla výčitkami svědomí a rovněž i strachem z možného trestu. Navzdory svým pocitům jsem si v neděli přivstala, rozhodla jsem se totiž, že do sboru půjdu. Snad vyslyšel Ježíš moje prosby a odpustil mi, říkala jsem si. Tentokrát jsem šla přímo. Již mi nezáleželo na tom, zda mne někdo ze známých uvidí! Celou bohoslužbu jsem intenzivně prožívala. Modlitbu „Otče náš“ jsem opět proplakala. Toužila jsem po odpuštění, po novém pozvání k Bohu. Pán se smiloval! Způsobil, že i v tento sváteční den mi přímo do srdce pronikl jeden biblický verš: „Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout“ Mt 11,28.

Nejsem ani schopna vyličit radost i úlevu, kterou jsem tehdy pocítila, vždyť slova z Bible znamenala pro mne nové pozvání do Boží blízkosti! Dodnes jsem Bohu nesmírně za tu zkušenost vděčná, protože od té chvíle se zcela počal měnit můj život! Díky tobě, Pane Ježíši!

„Vyvolte si dnes, komu chcete sloužit...“ Jozue 24,15

„Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost.“ 1 Pt 5,5

Kapitola III.

PÝCHA

V čase, do něž spadá následující svědectví, jsem již měla za sebou kazatelský kurz pro laiky a otevřenou možnost ke kazatelské službě. Rovněž zkoušky z teologického minima byly šťastně za mnou. Jednoho dne mi bratr farář řekl, že mám podat výpověď ze svého zaměstnání, protože mne církev již brzy chce pověřit kazatelskou službou. S radostí jsem souhlasila a svůj úmysl ohlásila na osobním oddělení podniku, u něhož jsem byla zaměstnána. Rozmlouvali mi můj úmysl, ale já jsem si stála na svém a výpověď jsem podala. Dříve než budu pokračovat, musím říci, že jsem v té době bydlela v podnájmu. Svůj byt jsem již předtím přenechala jednomu ze svých synů. Po mém jednání na podnikovém ústředí za mnou přijel sám ředitel podniku. Odmítl jít dovnitř. Stáli jsme proti sobě na dvorku. Překvapil mne vynikající nabídkou. Mluvil o mnohem větší prodejně, než byla ta, kterou jsem vedla. Nový obchod se měl otevřít za čtrnáct dnů v sousedním městě. I výše platu by značně přesahovala moji dosavadní mzdu. Ředitel hovořil i o novém bytě 3 + 1 první katego-

rie, určeného pro vedoucí prodejny, s možností se hned nastěhovat. Podívala jsem se mu do očí a řekla: „Ne, děkuji! Již jsem rozhodnuta, budu sloužit jako kazatelka v Cirkvi československé husitské“. Zůstal stát s otevřenou pusou. Myslim, že by nemohl být více překvapený, kdyby vedle něho přistáli Martťanci. Po chvíli se vzpamatoval a řekl: „No dobrá! Přesto však vám dávám ještě tři dny na rozmyšlenou!“ a odešel. Šla jsem do svého pokojíku značně zmatená. Hned reagovat záporně na ředitelovo lákání bylo snadné! Ale mít před sebou celé tři dny rozhodování?! Myšlenky vířily hlavou. Co když si Bůh nepřeje, abych nastoupila do služby? Není snad jeho úmyslem dát mi dobře placené zaměstnání, abych mohla církev finančně podporovat? Co mám dělat? Můj Bože, co jen mám dělat?

Pokleklá jsem se a před sebe na postel položila Bibli. Úpěnlivě jsem pak prosila: „Bože, smiluj se! Pane Ježíši, prosím tě veď moji ruku, abych otevřela Bibli na místě, skrze které mi chceš dát radu. Jen tě prosím, odpověz mi! Slibuji ti, že se zachovám podle tvého slova. Děkuji ti a očekávám tvou pomoc!“ Otevřela jsem Písmo svaté a zrak mi spočinul na osmém verši ze čtvrté kapitoly Matoušova evangelia: „Pak ho ďábel vezme na velmi vysokou horu, ukáže mu všechna království světa i jejich slávu a řekne mu: Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět. Tu mu Ježíš odpoví: Jdi z cesty satane, neboť je psáno: Hospodinu, svému Bohu se budeš klanět a jeho jediného uctívat.“

Pokračování příště

Nad Písmem

LÁSKA JE PŘIKÁZÁNÍ

Mk 12,28b–34

Když se řekne přikázání, napadne nás v první řadě Desatero. Ježíš staví na první místo přikázání lásky. Celá Bible, Starý i Nový zákon je vlastně pouhé rozvinutí a vysvětlení dvojho přikázání lásky. Celý Zákon, všechna prorocství, žalmy, Ježíšova podobnoství, novozákonní příběhy, to vše nám z různých pohledů ozřejmuje základní Boží přikázání. Máme vidět, jak Bůh se milosrdně sklání k člověku, má nás rád, a my máme odpovídat poslušností a věrností a především láskou vzájemnou. Jakkoli se to ale zdá být jednoduché, je to ze všeho nejtěžší. Milovat Boha a bližního se celý život učíme, ale znovu a znovu nám naše svědomí říká a právem vytýká, že jsme se od Ježíše málo naučili. Neodmítneme Kristovu kritiku! A to, že víme o svém dluhu největšímu z přikázání nenapravitelných našich slibů a pěkná předsevzetí, je třeba přikázání dodržovat.

Je to opravdu velký závazek v Zákoně i v životě. Jak to vlastně poznáme, že milujeme Boha? Láska k Bohu se projevuje především touhou slyšet jeho Slovo a zachovávat je. Z lásky k Bohu roste odpor k hříchu. Mít Boha rád znamená držet se ho ve štěstí i v neštěstí, v bohatství i chudobě, ve zdraví i v nemoci. Mít Boha rád znamená být s ním všude i tam, kde je opouštěn, zrazován a třeba i posmíván. A měli bychom vědět, že nelze

milovat Boha a nemilovat člověka. Klame, nemluví pravdu ten, kdo o sobě věří, že Boha miluje a nemá lásku k lidem, ke každému člověku, ať je přítelem či nepřítelem. Ježíš nás volá k lásce upřímné, která lituje bližního, jestliže ho potká něco zlého. Ježíš volá k lásce, která nejen slovem, ale skutkem dokazuje, že jí na druhém záleží. Milovat bližního jako sebe sama znamená těšit se s ním ve štěstí, plakat s ním v neštěstí, napravovat ho v poklescích, nikdy se nad ním nevyvyšovat a vždy usilovat o vzájemný pokoj.

Ježíšův příkaz milovat bližního jako sebe sama otvírá uzamčené dveře naší sebelásky. Kdyby příkaz lásky k bližnímu byl vyjádřen jinými slovy než: „jako sebe sama“, nemohl by naši sebelásku tak snadno omezit. Ono „jako sebe sama“ se nedá nijak jinak vyložit, je to jednoznačné. Je to soudce, který proniká do každého koutku naší sebelásky, je to soudce, který nepřijímá od naší sebelásky žádnou omluvu. Je to soudce, který neproniknutelně svírá naši sebelásku.

Desatero může být naplněno pouze tehdy, je-li pochopeno v rámci přikázání lásky. V tom také poznáváme neprostou převahu Ježíšova učení nade vším, co před ním i po něm bylo lidstvu dáno. My to všechno dobře chápeme, zbývá ale to důležité: umět tak žít. Čím můžeme udělat radost Vše-

vědoucímu a Všemohoucímu? Jistě nás napadne, že to nemůže být nic jiného než dar lásky, který si dáváme mezi sebou. Jako děti nás v náboženství učili, abychom si každý večer kladli otázku: Pane Bože, čím jsem ti dnes udělal radost? Dal jsem dar lásky? Čím jsem prospěl svému bližnímu? Lidé jsou někdy ochotni udělat hodně, ale pokud v tom není dar lásky, ztrácí to cenu. Darovat dar lásky znamená: Chtít víc dát než přijmout, dávat a neptat se, co z toho budu mít. Mnozí lidé nenacházejí smysl života, protože nerozumí přikázání lásky. Nechtějme patřit k právě takovým. Láska není naše dobrá vůle, láska je přikázání. Prosme, aby i pro nás platila poslední věta dnešního textu evangelia: Nejsi daleko od Božího království.

Věra Řihová

Pane, Bože náš,
pokorně přiznáváme,
že jsme dlužníky,
že nikdy nebudeme moci
splatit lásku a milosrdenství,
které z tvé štědré ruky
denně přijímáme.
Pomoz nám,
ať si víme rady
se svým sobectvím.
Příspěj nám svým Duchem,
abychom tvou lásku k nám
uměli přetvářet v lásku
vzájemnou.
Amen

PRAVOSLAVNÍ PŘIPOMNĚLI ...

Dokončení ze str. 1
drahé kamení i pomíjivé bohatství... Nezanedbávej obecné spásy, abys i ty, až přivedeš svým úsilím všechny k poznání Boha, přijal za to svou odměnu v tomto i v budoucím věku za všechny ty duše, které uvěří v Krista, našeho Boha.“

Otázku, v jakém prostředí se cyrilometodějská mise konala, jaké překážky překonávala a jak se v posledku vepsala do kulturního povědomí slovanských národů i celé Evropy, dále rozvíjel ve svém referátu Alexandr Lapin, badatel, který ve svém životě pozoruhodně skloubil teologii s přírodními vědami; je docentem laboratorní medicíny ve Vídni, ale také pravoslavným knězem a teologem. Oborem dalšího přednášejícího Vojtěcha Merunky je softwarové inženýrství a informatika. Zajímá se o konstrukci a využití umělých zónálních jazyků, zejména mezoslovanských; a právě o nich a jejich aplikaci včetně internetu a sociálních sítí hovořil v Emauzích. Představil projekt Inter-

slavic, jenž vychází z předpokladu, že znalost jednoho slovanského jazyka je postačující k pochopení významu textu psaného v jiném slovanském jazyce. V případě prezentované novoslověnštiny (vycházející ze staroslověnštiny, o níž se zasloužili soluští věrozvěsti) mu přítomní posluchači, kteří většinou prošli i výukou ruštiny za minulého režimu, museli dát za pravdu – opravdu bylo jen málo toho, co by člověk z textu onoho „slovanského esperanta“ nepochopil nebo si nedomyšlel.

Již Cyril jakožto znalec filosofie a jazyků věděl, že základem každého jazyka je písmo, které „může zachytit všechny hloubky ducha“. Na otázky odkdy Slované zapisují svůj jazyk, zdali je hlaholice skutečně prokazatelně prioritní, zdali vykazuje znaky tajné abecedy či jestli mohlo volbu písma ovlivnit začínající schizma a mnohé další, se pokusil odpovědět Lubor Mojdl, jenž je znám jako autor encyklopedie písem světa.

O mediálních a dalších aktivitách, kte-

ré probíhají u příležitosti oslav 1150 let od misie Cyrila a Metoděje, informoval nakonec Ondřej Chrást. V květnu tohoto roku se konalo putování do Konstantinopole s „ikonickým znázorněním poselství“ (tato návštěva byla zakončena audiencí u patriarchy Bartoloměje) a v srpnu pak vysvěcení základů chrámu sv. Rostislava na Aljašce, kde má dnes Pravoslavná církev dvacet tisíc věřících. Od 24. do 26. května příštího roku ožije celý areál Slovanského hradíště v Mikulčicích kulturním a duchovním programem s názvem "Setkání kultur"; tyto celostátní ekumenické oslavy budou ukončeny na Velehradě 5. července v rámci „Dnů lidí dobré vůle“.

Příjemným zpestřením konference byly ukázky z historického velkofilmu „Cyril a Metoděj“ režiséra Petra Nikolaeva, jehož premiéra se očekává v r. 2013 a na samý závěr také prohlídka nádherných prostor emauzského kláštera.

Klára Břeňová

O ŽIŽKOVI V LIBERECKÝCH...

Dokončení ze str. 1
přesnou předvídatost překážek, chladnou rozvahou a statečností.

Ne všechna díla však přinášela pozitivní hodnocení: Kritický byl překvapivě například Voltaire, jehož pohled vešel r. 1765 do proslulé Velké francouzské encyklopedie. Pro George Sandovou je Žižka vůdcem národa, ale především povstalcem. Velkým, ukrutným a umíněným, s chladnou vůlí, „slepým nástrojem v rukou bohyně pomsty Nemesis“. Je pozoruhodné, že z líčení G. Sandové vycházeli ve 2. polovině 19. století opět tvůrci encyklopedie. Francouzi poznali Žižku perem kritického dějepisce až v r. 1878.

Ideová východiska Žižkovy doby, vlivy, s nimiž byl vojevůdce konfronto-

ván, vystihl ThDr. Martin Chadima. Valdenští ho inspirovali chudobou, prostotou života a přerozdělováním (i Žižka jedl stejný pokrm jako jeho vojáci); v Táboře se snažili aplikovat své praktické zásady křesťanství na konkrétní život. Vojevůdčův rozhodný zásah si vyžádalo společenství tábořských pikartů ovlivněné soudobým apokalyptickým myšlením. Víme o nich, že v eucharistii neuznávali proměnu žádných podstat; v chlebu a vínu viděli jen symboly Ježíšova těla a krve.

Přednášející vyjádřil na konci své krátké promluvy naději, že Žižka bude v budoucnu v národě vnímán nejen jako bojovník, který musel zabít, ale především jako člověk, který byl schopen pro pravdu Boží položit svůj život.

O svém přesvědčení o smysluplnosti kaplanské služby v církvi pohovořil v poslední promluvě kpt. ThMgr. David Tomčík, jenž uvedl, že armáda a církev může existovat ve vzájemné symbióze. Po desetileté tradici vojenských kaplanů si je armáda vědoma, že jako společenství nemůže existovat bez etických pravidel a idejí; církev, která v moderním světě učinila zkušenost, že tento svět ztrácí smysl a cit pro pevné principy, je zase vděčná za armádní prostředí coby instituci, kde ještě platí nějaká pravidla.

Další hovory a diskuse již pokračovaly v posádkovém klubu, kam se po společně zazpívané hymně účastníci setkání odebrali.

Klára Břeňová

Slova tesaná do úhelného kamene

Dokončení ze str. 1
světa. A je to přirozené. Po krvavé světové válce, po životě plném krutosti, nepoctivosti a hrabivosti, lidstvo touží po něčem lepším, vznešenějším. Z těchto příčin i u nás vzniklo spontánní hnutí náboženské. Jasně usuzující rozum i prostého člověka postřehl, že stará církev neobstála ve zkoušce řešení mravnosti světa, že úplně selhala ve výchově lidstva. Svým hlásáním „lásky k bližnímu“ nedovedla zabránit světové válce.

...Protože nebyla upřímná, sama sobě důsledná a poctivá.

Projděte světové dějiny a ustrnete, co krve vyteklo její vinou a k tomu „ve znamení kříže“. Vzpomeňte inkvisice španělské, jejíž krvavé působení nedá se nikdy náležitě vylíčit. Co krve na přání církve teklo na bojištích, v mučírnicích, na popravištích! Ve znamení učení Kristova, učení lásky!

...Tímhle vším dá se částečně vysvětlit vznik ČČS. Jsou jistě i příčiny jiné, hlubší, kladné. Církev

československá se zrodila ve 20. století a proto chce stát na nových základech vzdělanostních, chce se vyrovnati s dobou. Není-li dosud vše hotové, nelze se diviti. Jest to problém obrovský. Za krátkou dobu nemožno hned vše stvořiti. Musíme se stále reformovati. Ale rozhodně nemůžeme stát na stanovisku, které bylo světu a národu směřovatým před 500 roky. Vývoj světa a jeho kultury pokračuje a nám nutno se přizpůsobovati. Kdo stojí, jde zpět...

Co se týče vztahu k osvětě a vědě současného světa, chceme se s těmito vymoženostmi lidského ducha poctivě vyrovnati, jak už bylo řečeno. Historie národa jest pro nás svatou, jest pro nás učitelkou a výstrahou, ale bylo by chybou se domnívati, že chceme snad na ní ulpěti a pro úctu k ní se snad vzpírati přijati duchovní zisky dob příštích.

Zásadou naší církve jest nikoli slepá víra, nýbrž užívání zdravého rozumu. Věř a nemysli není křesťanské

ani demokratické. Proč ti dal Bůh rozum?

...Učení Kristovo jest jistě velmi prosté: Miluj Boha a miluj bližního! Co z toho jest třeba zastírati tajemstvím?... Přemýšlej o stěžejním příkazu těch Kristových slov a pochopíš, že v nich jest obsaženo vše, co může lidi učiniti dokonalými, šťastnými ve smyslu hmotných potřeb i duchovní spokojenosti A to je náš hlavní cíl: boží království mezi lidmi. – Zřízení naší církve je demokratické. Všichni jsou si před Bohem rovni.

Současný Čech by větu: Všichni jsou si rovni, okamžitě zakončil ustálenou frází... někteří jsou si rovnější. Už jen na tak jednoduchém pořekadle je poznat, jaká je dnešní společnost.

Horší je, že si sice z toho umíme dělat legraci, jsme s tím však v zásadě smíření. A to bychom neměli.

Přeji vám hezké nedělní počtení

Milena Bohatová

Z vystoupení pěveckého sboru Kvintus v Liberci

NAŠE RECENZE

Tomáš Sedláček: Ekonomie dobra a zla. Po stopách lidského tázání od Gilgameše po finanční krizi. Vydalo nakladatelství 65. pole v Praze 2009. 270 stran, náklad ani cena neuvedeny.

Ve své prvotině se pokouší ekonom Tomáš Sedláček (nar. 1977) odpovědět na velmi těžké otázky: Vyplácí se dobro? Je správné konat dobro jen proto, že z toho plyne užitek? A není lepší se raději neptat a jen tiše počítat náklady a zisky? Autor zavede čtenáře na dlouhou cestu až k samým kořenům civilizace, kniha však není pouhou sondou do dějin ekonomického myšlení, protože ukazuje, kolik vysoce aktuálních myšlenek lze nalézt v dědictví starých civilizací. PhDr. Tomáš Sedláček má přes své mládí hluboké znalosti nejen z ekonomie, ale i filosofie, religionistiky a etiky a je obdarován úžasnou schopností propojit svět těchto zdánlivě nesourodých vědních oborů čtivou formou široké veřejnosti. Jeho znalosti Bible - zejména pěti knih Mojžíšových - na kterou se odvolává ve stovkách citací pod čarou, budou při čtení knihy možná tiše závidět i mnozí absolventi HTF UK.

Stejným pohledem se autor dívá i na současnou finanční krizi a naznačuje jako člen Národní ekonomické rady vlády (NERV), jak připravit účinná protikrizová opatření.

Knihy je chronologicky členěna do pěti kapitol: Úvod, Pradávná ekonomie, Proměny člověka v době vědecké, Rouhavé myšlenky, Krize dobrá a krize zlá. Knihu doplňují autorovy kresby grafů a schémat a obsáhlý seznam použité literatury. Velmi zdařilou publikaci lze doporučit k přečtení všem, kteří se zajímají nejen o ekonomii.

Pavel Hýbl

„HUSITĚ na cestě za poznáním husitského středověku“ vydalo Husitské muzeum v Táboře pod záštitou Ministerstva kultury ČR a s podporou grantu Islandu, Lichtenštejnska a Norska prostřednictvím Finančního mechanismu EHP jako součást projektu „Obnova expozice Husitě Husitského muzea v Táboře“.

Publikaci uspořádal zástupce ředitele muzea pro vědeckou činnost PhDr. Zdeněk Vybíral, Ph.D. a obsahuje osm zajímavých pojednání o husitství od našich předních historiků. V první části se Miloslav Polívka věnuje rozboru složitě situace v Čechách před husitskou revolucí, následně v kapitole nazvané Hledání správné cesty připomíná Jaroslav Boubín život a dílo Husovo. Zřetelně je vidět stopa husitů ve vojenské oblasti, kterou se v části Na bitevních polích zabývá Petr Klučina a v navazující stati, již nazval Tajemství vojevůdce, také Petr Čornej. Ten je také autorem přínosné studie Země a král, ve které popisuje složité poměry v českém soustátí po smrti Zikmunda Lucemburského a dobu Jiřího z Poděbrad. Martin Grombířik se ve stati s názvem Ve znamení kalicha věnuje české reformaci v kontextu reformace světové od Kutnohorského náboženského smíru 1485 do Obnoveného zřízení zemského 1627-1628.

Jiří Kořalka začíná svou část o druhém životě husitské reformace a revoluce připomínkou, že „husitská tradice je velké množství společenských hnutí, institucí, organizací, ideologií, literárních a jiných uměleckých i vědeckých výtvorů, více či méně rozšířených symbolů a představ, které se v pozdějších staletích hlásily ke jménu Jana Husa a k příkladu husitů“. Husitská vítězství, jak zdůrazňuje autor, se připomínala v československém zahraničním odboji na Západě i na Východě. Na četná zpochybňování historického významu husitství po roce 1989, převážně z řad neodborníků, reagovala česká historická obec významnými syntetickými pracemi o husitské reformaci a revoluci zvláště z per Františka Šmahela a Petra Čorneje. Jiří Kořalka také oprávněně připomíná důležitou úlohu sborníku Husitský Tábor, neboť od roku 1978 v něm bylo uveřejněno několik desítek závažných článků a pramenných studií k dějinám husitství. Cenné statě k dějinám husitství přinášel i sborník Tábořský archiv pod redakcí Rudolfa Tecla, na něhož vzpomínáme.

V osmé kapitole Příběh města (1420-1620) popisuje Zdeněk Vybíral dění na Táboře v době husitské až po obranu pevnosti nad Lužnicí proti císařským obléhatelům, a to ještě řadu měsíců po prohrané bitvě na Bílé hoře. Neméně zajímavá je i závěrečná část publikace nazvaná Doteky věcí, v níž je na fotografiích

Dokončení na str. 4

ZPRÁVY

Pronájem v Rudolfově

Náboženská obec v Rudolfově pronajme farní domek s plynovým ústředním topením. Dům je bez zařízení, pouze s kuchyňskou linkou. Měsíční nájemné činí 5 tisíc bez energií. V případě, že by nájemce na sebe vzal službu sborovníka (jedná se o malý sbor), nájemné by se snížilo na 2-3 tisíce Kč.

Zájemci mohou volat na tel.: 777 300 135 nebo 387 229 498

(18)

Seminář v Dejvicích

Zveme zájemce o seminář věnovaný hospodaření v církvi s RNDr. I. Macháčkovou a ing. M. Studenou. Setkání se uskuteční 8. listopadu od 14 h v Komenského sále v Praze 6-Dejvicích.

(red)

Jak dál v církvi

„Bůh má dost síly, aby pomohl i převodil pád.“ (2 Pa 25,8)

Podzimní setkání „Jak dál v církvi“ - pokračování jarního setkání i teologické konference pod záštitou br. patriarchy a referátu pro duchovní péči.

Zveme všechny duchovní i laiky na pátek 9. listopadu v 10 h do Komenského sálu – Wuchterlova 5, Praha 6. Rámcový program a témata:

* 10 h - pobožnost (Mgr. Filip Štojd)

* 10.30 h - Identita CČSH

* 12.30 h - Společný oběd

* 13 h - Struktura CČSH

* 14.30 - Duchovenský úřad a civilní zaměstnání - pro a proti

(rst)

Kalendář Nazaretu 2013

Přípravy na nový nástěnný kalendář Nazaretu vrcholí. Stejně jako ten letošní bude poetický a ilustrovaný klienty našeho střediska. Celým rokem nás budou provázet básničky Františka Hrubína. Krásné barevné obrázky jsou vytvořeny pomocí razítek. Jako bonus bude ke každému kalendáři připraveno CD s nahranými básničkami v podání Jana Přeučila. Věříme, že naše kalendáře opět potěší naše stálé, ale i nové příznivce. Budeme je pro-

dávat přibližně od poloviny listopadu v prodejně Nazaretu v Borovanech i v Trhových Svinech a je možno si je objednat i poštou na naší e-mailové adrese: nazaretidilna@centrum.cz., tel. 380 123 602, 603 175 004.

(fil)

Vzpomínkový večer

Vzpomínkový večer k 70. výročí deportace Židů z Náchodska se uskuteční v pátek 9. listopadu od 18 h v Husově sboru v Náchodě. Vystoupí vokální soubor NOACH z Ostravy s hebrejskými písněmi a dětský pěvecký sbor Studánka ze ZUŠ Police nad Metují. Koncert je realizován pod patronací místostarostky Náchoda Draho-míry Benešové a ve spolupráci s představiteli obcí Náchodska.

(jm)

Exegetický seminář

Srdečně zveme na exegetický seminář k vánočním textům, který se uskuteční 14. listopadu od 9.30 do 13 hodin v zasedací síni budovy úřadu ústřední rady v Praze.

Přednášející: doc. Jiří Beneš, Th.D. a Mgr. Jiří Lukeš, Th.D.

Přihlášky na

kristyna.mlynkova@csh.cz

Koncert v Lounech

Ve čtvrtek 8. listopadu od 17 h se v lounském Sboru dr. Karla Farského uskuteční jeden ze dvou slavnostních koncertů pořádaných Kulturní komisí Rady města Louny a Základní uměleckou školou Louny při příležitosti 80. výročí úmrtí lounského rodáka prof. Eduarda Treglera.

Koncert se koná pod záštitou starosty města Louny Radovana Šabaty. Slovem doprovází PhDr. Michal Pehr, Ph.D. Účinkují žáci a učitelé ZUŠ Louny, pěvecké sbory a další hosté. Vstup volný.

Prof. Eduard Tregler (1868 - 1932) je významný český církevní skladatel a varhaník, absolvent pražské varhanické školy.

Členové náboženské obce Louny věnovali jeho památce varhany postavené pro Sbor dr. Karla Farského v r. 1935, přestože se jednalo o člena Římskokatolické církve.

(rst)

Křesťanská akademie zve

Ekologická sekce České křesťanské akademie zve na besedu Ekonomické a etické křížovatky české energetiky. Na toto téma promluví 13. listopadu v přízemí kláštera Emauz (Praha 2, Vyšehradská 49) Mgr. Roman Juriga, ředitel Pravoslavné akademie Vilémov. Začátek je v 17.30 h.

(JNe)

Vztah církve a islámu

Vztah církve k muslimům a islámu bude tématem letošní Evangelikální teologické konference, která je určena nejen kazatelům, teologům či služebníkům v církvi a zájemcům o toto téma.

Hlavními řečníky konference budou dr. Ida Glaser, přednášející Oxfordské univerzity, autorka publikací o islámu a ředitelka Centra muslimsko-křesťanských studií v Oxfordu a David, dlouholetý misionář mezi muslimy, autor knih o službě muslimům.

Přáním organizátorů je poskytnout dostatečný prostor pro diskusi. Proto budou příspěvky hlavních řečníků dostupné v písemné podobě předem pro všechny, kteří se přihlásili do 31. října. Na konferenci proběhne již jen prezentace příspěvku s diskusí.

Konference se koná 12. a 13. listopadu v modlitebně Církve bratrské, v Praze 1, Soukenické ulici 15.

(red)

Večer důvěry v Praze 4

Srdečně zveme mladé lidi na ekumenické setkání Večer důvěry, který se bude konat 10. listopadu od 15.30 h v komunitním centru Matky Terezy v Praze 4 (stanice metra C Háje)

Více se dozvíte na:

http://www.vecerduvery.cz

(red)

Koncerty u sv. Mikuláše

* 5. 11. – 20 hodin

Bach, Mozart, Dvořák, Gershwin

Prague Brass Ensemble

* 6. 11. – 17 hodin

Bach, Händel, Purcell, Brahms

M. Pšenička - varhany,

Z. Šedivý - trubka,

J. Šedivý - trubka

* 7. 11. – 17 hodin

Bach, Händel, Mozart

Z. Němečková - varhany,

P. Přibyl - viola

* 8. 11. – 17 hodin

Bach, Mozart, Telemann

V. Vlna - hoboje,

F. Šťastný - cembalo, varhany

* 9. 11. – 17 hodin

Bach, Telemann, Händel

M. Šestáková - varhany,

V. Kozderka - trubka

* 9. 11. – 20 hodin

Vivaldi, Mozart

Vivaldi orchestra Praga,

V. Návrat - barokní housle

* 10. 11. – 17 hodin

Bach, Vranický, Mozart

CZECH STRING TRIO,

M. Kos - housle,

M. Hixová - violoncello,

J. Rajniš - viola

* 10. 11. – 20 hodin

Vivaldi, Mozart

Vivaldi orchestra Praga,

V. Návrat - barokní housle

ZEKUMENY

FRANCIE JE JIŽ ROZHODNUTA K REDEFINICI MANŽELSTVÍ

Francouzský ministr vnitra Manuel Valls během návštěvy Říma hovořil se sekretářem pro vztahy se státy, arcibiskupem Mambertim. Při následné tiskové konferenci francouzský ministr potvrdil, že jeho vláda je rozhodnuta umožnit manželství osobám stejného pohlaví. Jak ministr Valls vysvětlil, legalizace homosexuálních sňatků byla jedním z volebních slibů prezidenta Françoise Hollanda. Návrh zákona bude předložen již začátkem listopadu, oznámil francouzský ministr vnitra a dodal, že referendum v této věci nepovažuje za smysluplné. "Církev může logicky a legitimně zastávat své stanovisko, stejně jako ostatní složky občanské společnosti", připustil ministr Valls. O ústavnosti chystaného kroku však nemá cenu diskutovat, sdělil francouzský politik. Vláda je však připravena k debatě o konkrétních důsledcích a provádění zákona, uzavřel socialista Valls.

RaVat

GETSEMANSKÉ OLIVOVNÍKY JSOU STARÉ 900 LET

A ODLNÉ PROTI ŠKŮDCŮM, ZJISTIL ODBORNÝ VÝZKUM

Olivové stromy z Getsemanské zahrady mají stejnou sestavu genů a po staletí vykazují překvapivou odolnost vůči virům a bakteriím, to jsou výsledky výzkumu iniciovaného Kustodii Svaté země. Osmici prastarých olivovníků v místech spojených s Ježíšovým utrpením je zhruba 900 let, je však docela dobře možné, že – jak chce dávná tradice – jejich kořeny sahají daleko hlouběji do dějin tohoto místa. Překvapivá zjištění byla představena na tiskové konferenci v Marconiho sálu Vatikánského rozhlasu.

Všech osm stromů je stejných, geneticky identických. Z výzkumu vyplývá, že byly zasazeny člověkem, nevyrostly spontánně. Datace jejich kmenů – provedená na třech exemplářích – ukazuje do 12. století. Nicméně nelze vyloučit, že kořeny mohou být starší. Přímou závažnou však je to, že nebyly napadeny žádnými škůdci, nemají žádný virus nebo nebezpečné bakterie, které mohou působit deformace nebo uhybnutí rostlin. Ani v půdě nejsou žádné parazity a jiné znečištění, říká koordinátor výzkumu, prof. Antonio Cimato. Projekt na ochranu těchto vzácných stromů se odvíjí především od jejich symbolického významu. Vedle památky na Ježíšovo utrpení totiž připomínají také život křesťanů na těchto místech. Tyto olivovníky byly mnohokrát polámaný, poničeny nejružnějšími způsoby. Jsou symbolem života křesťanů, kteří byli opakovaně pronásledováni, symbolem našeho života ve Svaté zemi, ale také symbolem odvahy, síly a chuti k životu.

podle www.christnet.cz

ELEKTRONICKOU VERZI KATOLICKÉHO TÝDENÍKU

JE MOŽNÉ KOUPIŤ ZA 10 KORUN

Již téměř měsíc fungují nové webové stránky Katolického týdeníku, které oproti původní verzi navíc nabízejí jednoduché sdílení článků, více reportážních fotografií, blogy redaktorů a kompletní elektronickou verzi aktuálního vydání. K dispozici je také několikaletý archiv, ten by měl být postupně přístupný až do roku 2006. Oproti tištěné verzi je elektronické předplatné levnější. Za papírovou verzi čtenář týdeníku zaplatí 13 korun, elektronická stojí o tři koruny méně. Část článků z aktuálního čísla je k dispozici zdarma všem návštěvníkům webu. Redakce počítá s tím, že možnost přečíst si týdeník na počítači či tabletech přiláká především mladší generaci a usnadní přístup Čechům žijícím v zahraničí. Katolický týdeník mladým lidem vychází vstříc i v ceně předplatného. Pro všechny autorizované uživatele komunitního křesťanského webu Signaly.cz do 26 let nabízí možnost objednat si roční elektronické předplatné za 330 Kč. Nová verze www.katyd.cz byla symbolicky spuštěna na svátek knížete Václava, technicky ji zpracovala firma Netservis, design navrhoval Ondřej Válek. "Na webu jsme pracovali přes rok," doplnil pro magazín Christnet Jan Šedo, který bude web spravovat. Online redakce týdeníku, která by zpracovávala nové články i během týdne ovšem nevznikla, na webu přesto návštěvníci najdou navíc obsah, který se do čísla nevešel.

podle www.christnet.cz

NAŠE RECENZE

Dokončení ze str. 3

představeno a stručně popsáno přes třicet nejzajímavějších předmětů vystavených v expozici Husitě. Kniha obsahuje desítky většinou barevných ilustrací k jednotlivým kapitolám. Aby publikace posloužila i zahraničním milovníkům historie, je celá zrcadlově přeložena do angličtiny.

I když „Husitě“ jsou doprovodnou publikací k nové muzejní expozici, nejsou běžným katalogem. Mimo obsahovou kvalitu bych chtěl ocenit i výtvarné technické zpracování (Lucie a Ivan Mrázovi) a tradičně kvalitní polygrafii v podání družstva EKON z Jihlavy.

Jindřich Kejš

Roční předplatné na rok 2012 činí 416 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Největší příkázání

Nahrad'te čísla písmenky podle klíče:

14 9 13 19 11 3 16 8 1 21 4 6 13 7 8 16
18 17 5 4 6 1 18 20 7 8 16
3 13 9 22 15 10 8 16 11 12 16 18 2 14 18 6 3 6

1 = A	9 = I	17 = R
2 = Á	10 = Í	18 = S
3 = B	11 = J	19 = U
4 = C	12 = K	20 = V
5 = D	13 = L	21 = Z
6 = E	14 = M	22 = Ž
7 = Ě	15 = N	
8 = H	16 = O	

(Řešení z minulého čísla: Bartimaioš.)

Jana Krajčříková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: ThDr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@csh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9